

tori & indignissimo Ministro tuo non habenti fiduciam nisi in tua magna misericordia; pœnitet me peccasse; maximè doleo, & quidē in unione illius doloris quo dulcissimum cor tuum in recogitatione abominationum mearum anxiatum fuit, & usque ad mortem triste, propono non amplius peccare tibi; quin etiā plena & immobili fide, spe viva, charitate fervida hoc magnum mysterium venerari, ejusque devotionem cæteris ferventer, jugiterque insinuare. Da ut hujus Sacramenti fides, devotio & reverentia in dies crescat, ac proficiat in anima nostra, donec te facie ad faciem videamus, & torrente voluptatis tuæ potemur in patria.

XII. Dominus Jesus orationes suas, dicta, facta, & seipsum Deo Patri jugiter offerebat. Fac tu similiter in unione ejus intentionis.

O Jesu, qui es principium & finis, offero tibi cogitationes meas, eloquia, opera mea, & totum meipsum in hostiam viventem, rationabile & sempiternum obsequium meum, &c. Et quidē in unione illius divinæ intentionis qua Filius tuus in terris operatus est.

XIII. Tandem, ab altari non nisi agrè discessurus, posce ab illo benedictionem, sicut Ja-

cob ab Angelo poposcit. Domine Jesu, necessitas mihi incumbit, ut tuam facturum voluntatem, recedam, donec cum Angelis tuis ante sedem tuam in æternum stem. Utinam benedictionem accipiam à te Domine, qui fecisti cœlum & terram; venient mihi cum illa pariter omnia bona.

CAPUT SEPTIMUM.

Exercicia quotidiana ad totam diem sanctè peragendam utilissima.

Ut rectè pièque diem transigas plurimum refert bene cœpisse; malè & infeliciter tibi nullus ibit dies quem Deo auspice cœperis; à fonte enim boni, quid nisi bonum? Sed quoniam ordo ducit ad Deum, S. Aug. ordinem sequere. Quoad ejus fieri poterit, toto diei decursu, ac modis omnibus efficias ut particula boni diei non pratereat te. Ecce tibi praxim.

I. E somno excitatus, præbe cor tuum Deo sicut justus qui cor suum tradit ad vigilandum diluculo ab Domino qui fecit illum; sic etiā statim immola Deo hoc sacrificium laudis & justitiæ, ac spera in eo.

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo, præbeo cor meum tibi, ó Jesu dilecte mi;

omnia mea tua sunt; tuus sum ego; jam manè oratio mea præveniat te, in matutinis meditabor in te, quia fuisti adjutor meus; repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

II. *Surge circa horam quintam, quoad fieri potest; sed surge velociter, ut jam diluculo dicere possis: Domine Jesu! propter te mortificabor tota die; jam hora est me de somno surgere; ego dormivi & somnum cœpi; sed ecce nunc surgo propter te, quoniam tu, Domine, suscepisti me.*

O lux vera! abjicio opera tenebrarum; induor arma lucis, ut jam in die honestè ambulem. Utinam dirigantur hodiè viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas!

III. *Induens vestes, sic ora: Domine Jesu! indue me, sicut electos tuos, viscera misericordiæ, benignitatem, modestiam, & patientiam, &c.*

IV. *Ante orationem matutinam. O Jesu! Magister bone, doce me orare, ut jam manè audias vocem meam, & auditam mihi manè faciās misericordiam tuam.*

Verum, charissime Frater, ante orationem præpara animam tuam, ne sis quasi homo qui tentat Deum, & ne oratio tua fiat in pecca-

tum. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum animæ tuæ, & clauso sensuum & vanarum cogitationum ostio, ora Patrem tuum; si ores lingua, mens tua sine fructu est; ora spiritu & mente, ora reverenter & devotè, in animo contrito, & in spiritu humilitatis, ut Publicanus, qui longè stans, nolebat nec oculos ad cælum levare, sed percutiebat pectus suum, dicens: propitius esto mihi peccatori. Sed & tu pauper & inops, tu pulvis, cinis, & homo peccator, loquens ad Dominum, fac similiter: ecce Dominus, ad cujus conspectum stas, & quem tremunt Potestates, respicit in orationem humilium eisque dat gratiam; postula in fide, nihil hasitans: omnia possible sunt credenti. Ora sine intermissione, ora oportunè, ob secreta importunè, ut Channa: quodcumque petieris, dabitur tibi, & fides tua te salvum faciet.

ORATIO MATUTINA.

Veni Sancte Spiritus, &c.

Actus fidei.

Credo Domine, te esse hîc & ubique præsentem, & te scrutari profunda cordis mei. Eadem firmitate credo cæteras veritates quas Ecclesia Apostolica & Romana

mihî proponit credendas, quia tu ipse, tu ipsa veritas Deus, eas revelasti: da ut opere compleam quod fide teneo.

Actus adorationis.

O Deus, majestatis Domine! obsequen-
tissima qua possum submissione adoro te ut
primum principium & ultimum finem. Con-
fiteor coram te & coram omnibus viventi-
bus, te esse Dominatorem cœli & terræ,
Dominum vitæ & mortis, ac in ditio-
ne tua cuncta esse posita.

Actus amoris erga Deum & proximum.

O Deus charitatis! diligo te super om-
nia, ex toto corde meo, quia es summè
bonus & summè amabilis; diligo etiam
proximum meum sicut meipsum & inimi-
cos meos propter te.

Actus spei.

Deus meus, misericordia mea, in te
spero, non confundar in æternum; veniam
verò, gratiam, & gloriam, ut confido,
dabis mihî, quia tu misericors & misera-
tor Dominus, ac in promissis tuis fidelis-
simus, has promisisti mihî.

Gratiarum actio.

Largitor omnium bonorum Deus, quid
retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti
mihî? Pauper & inops sum ego; quapropter
in unione Filii tui gratias ex intimis
cordis mei visceribus ago tibi, quia me ad
imaginem tuam creasti, pretioso Filii tui
sanguine me redemisti, ad admirabile fidei
lumen, & ad dignitatem Sacerdotalem me
indignum vocasti; sed & præter alia innum-
mera beneficia, hûc usque tam clementer
conservati me, & hac nocte (hac die) à
periculis & malis me custodiens, ad hujus
diei initium (finem) incolumen perduxisti.

Actus oblationis.

Ecce Domine totum libens offero tibi,
à quo profluit omne quod habeo: corpus,
animam, utriusque vires, & omnes hujus
diei cogitationes, verba & opera ad majo-
rem nominis tui gloriam purè & planè re-
fero, idque in unione perfectissimæ chari-
tatis Filii tui in quo tibi benè complacuisti;
ut ex abundantia hujus charitatis mea juve-
tur infirmitas, & meus suppleatur defectus.

Discussio conscientia.

O scrutator rerum & cordium Deus! notum fac mihi quidquid hac nocte (hac die) cogitatione, verbo & opere peccaverim; da ut omnia hæc plenè recogitem tibi in amaritudine animæ meæ; ego verò dignos penitentia fructus facere contendam; tu quoque, si meipsum dijudicaverim, parces peccatis meis, & ab occultis me, ut confido, mundabis.

Actus contritionis post conscientia discussionem.

O Pater misericordiarum! propitius esto mihi peccatori; doleo de peccatis propter te summè bonum & summè dilectum; propono, tua gratia adjutus, non amplius peccare, & omnia peccandi pericula fugere.

Proposita nimis generalia, sunt interdum infructuosa. Igitur particulatim expende vitium quod tibi dominatur & aliorum est origo; adversus hoc vitium instituere specialem & acriorem pugnam necesse est, ut illud, pro te & tecum pugnante Domino Deo exercituum, exterminare queas. Adhibe & tu aliquam mortificationem huic exterminationi congruam.

Quod si per diem relabaris, cave ne animo concidas; sed surge, pugnam alacrius perge, & vices. Propone tibi pariter hanc virtutem. N. identidem per diem colendam, utpotè tibi admodum necessariam: incipe diei cursum quasi vespere moriturus. O si hæc mortis propinquitas in tuum alitè descenderet animum, qua alacritate & sanctitate omnia perageres? Sed heu! ipsimet Clerici hoc non cogitant corde. O cecitas antiqua, simul & damnosa!

EXERCITIUM

Ingentis meriti & efficacia, seu Actus heroicus & pactum cum Deo ineundum manè, vel antè, vel post Sacrum.

Charissime Frater, Deum indesinenter laudare, & modico labore plurimum mereri cupis? hujusmodi pactum cum Deo inire potes, nempè, quod ad certa quædam signa, v. g. sonitum campanæ, aspectum cæli, tursionem pectoris, inclinationem capitis, genuflexionem, &c. velis & gratum habeas quodvis opus bonum & Deo gratum, quod unquam factum est, seu hodiè sit, aut unquam futurum est, aut fieri posset; item toties teipsum velle Deo offerre, dolere de peccatis, renovare

proposita & vota, Deum adorare, laudare, &c.

Item quòd si propter sterilitatem cordis, angustias animæ, divagationes mentis, sollicitudines ministerii tui, & morbos corporis, &c. non possis orare, cogitare de Deo, & operari quantum optas & quanto optas fervore, tunc velis offerre Deo adorationes, orationes, sacrificia, &c. quæ assidue offerunt viri pii, & quæ illi obtulerunt Sancti, & ipse Dominus Jesus.

Item, quòd inter tentationes contra fidem, spem, humilitatem, castitatem, &c. velis ratos & gratos habere omnes actus fidei, spei, humilitatis, & castitatis ab initio mundi hæctenus elicitos, & quòd de illis summoperè gaudeas.

Vim & valorem à contrario colligere licet. Si quis statueret secum, quoties audit campanam, cælum respicit, &c. toties se velle ratum & gratum habere quidquid unquam mali actum vel agendum est, optaretque se ejus esse participem, quantæ is se culpæ obstringeret? Hoc itaque si in malo tam efficax est, quidni idem, bono applicatum, immensæ virtutis & meriti erit? Quid tamen hoc exercitio facilius? non ad illud ineundum requiritur prolixitas tem-

poris; cùm sola & unica mentis directione seu reflexione inter ipsa ministeria fieri possit.

Formulam hujusmodi pacti hic consultò omittimus; intelligentibus siquidem, & præcipuè bonæ voluntatis Clericis pauca sufficiunt. Porro hujus exercitii praxis parvulis revelatur, sapientibus autem & prudentibus hujus sæculi & omne quodcumque ignorant blasphemantibus absconditur.

De præstantia & vi hujusmodi exercitii plenius consulendi sunt humiles corde in Deo absconditi, & quibus dignus non est mundus.

Actus petitionis.

Domine Deus, dives in omnes qui invocant te, supplex oro te ut mihi largiaris gratias quas tu scis esse mihi magis necessarias ad majorem tui gloriam, ad salutem animæ meæ, & ad profectum mihi commissorum fidelium; sed præsertim da ut anima mea moriatur morte justorum, & ut misericordias tuas unà cum illis in æternum cantem.

Tu quoque, ò Sanctissima Mater Dei, Virgo, quam elegi & iterum eligo in pa-

tronam meam singularem, impetra mihi spiritum Filii tui dilecti, & pretiosam Sanctorum mortem.

Tuque Sancte Angele custos mei; me tibi commissum hodiè illumina, custodi, rege & gubernas.

Et vos Patroni mei dilecti, clientem vestrum dirigite hodiè vestris precibus & meritis in viam salutis, ut vobiscum vivam, gaudeam, Deumque laudem in æternitate. Amen.

Pater noster, Ave Maria, Credo, Salve Regina, Litania SS. Nominis Jesu, Angelus Domini, &c.

V. *Post orationem matutinam attende aliquantulum orationi mentali, cujus heri ante cubitum legeris puncta.*

Caterum quamvis habeas passim in hoc opusculo varia quæ mediteris puncta, hic tamen tibi libenter instituius breves meditationes de hominis novissimis; quoniam si assidua & seria recogitatione animo tuo altè hæreant, erunt tibi efficax ad pœnitentiam & ad fervorem incitamentum, juxta illud Eccli. 7. Memorare novissima tua, & in æternum non peccabis. Utinam & tu hinc seria cogitationi incumbere velis! id ipsum experiri licebit.

MEDITATIO

De Morte.

Memento & ne obliviscaris horum Domini oraculorum.

I. Statutum est hominibus semel mori, post hoc autem, judicium. In quocumque loco fuerit lignum, ibi erit. Nonne tamen vivo quasi nunquam moriturus?

II. Qua hora non putatis Filius hominis tanquam fur veniet. Ecce venio citò, dicit Judex vivorum & mortuorum: ecce jam pulsat; & ego nondùm festino prædari? O cæcitas mea! quæ nugacitatis fascinatio obscurat intellectum meum? Nonne cum morte pactum fecisse videor? nonne saltem his similis sum qui, jam instante morte, sibi dicebant: *edamus & bibamus; cras enim moriemur?* Quinimò nonne similis sum jumentis insipientibus, quibus non est intellectus? Imò hæc est vera mei imago, hæc stupiditas mea.

III. Beatus ille servus quem cum venerit Dominus, invenerit vigilantem; sed è contrà, vix tepidis & somno deditis, qui per vitam nec sapiunt, nec festinant maturè novissima providere; differentes enim de die

in diem, venit subitò super illos mors, venit & ira Dei, ac in tempore vindictæ disperdit illos, & moriuntur improvisò morte peccatorum pessima. Quid frequentius? Nonne & ego ex illis sum, quàmvis hæc oracula sæpissimè legam, aliisque prædicem? ita sanè; efrænata negligentia mea me manifestum facit. O excors!

Charissime Frater, si hæc novissima sæpè & seriò in omnibus operibus tuis memorareris, numquid peccares? an divitiis, & tot fascinationibus cor apponeres? Nonne, instar moribundi, totum mundum fastidires? Si vespere, mane, & meridie tibi, quasi jamjam morituro diceres: *Stultè! cras, hodie, hac nocte, post hoc opus, animam meam repetent à me: qua animi alacritate redimeres tempus & malos dies? thesaurizares tibi thesauros in cœlis? quo fervore omnia opera tua perageres? In his tandem totus esto; quid moraris? usquequò claudicabis in duas partes? O quàm verè dictum est: desolatione desolata est terra, quia nullus est qui recogitet corde!*

MEDITATIO

De terribili malorum Sacerdotum morte.

Cogita te jam versari super lecto dolorum mortis, à medicis derelictum, ex hoc mundo jam profecturum, ante tribunal Christi manifestandum, & in beatam aut infelicem aternitatem mox casurum. Quò te verteris, undique tibi erunt angustia.

Intus erit conscientia accusans & urens; à dextris erit mundus, quem dilexisti & scandalizasti, & à quo te separabit amara mors; à sinistris erunt infinita demonia ad iudicium & ad supplicia te trahentia; superiùs erit Iudex iratus; inferiùs erit horrendum chaos. Quò fugies, charissime, sic deprehensus? S. Aug. in quantam maris altitudinem devenies? Nonne amaritudinum amarissimarum tempestas demerget te?

I. Tunc recogitabis in crudeli amaritudine animæ tuæ non solùm coacervatim, sed sigillatim delicta juventutis tuæ, millia peccata propria & occulta, peccata hæctenus excusata, pro nihilo reputata, & vix notata, ac præsertim falsam qua excæatus es conscientiam. Hæc autem peccata reputabuntur, non tanquàm minutula, sed ut

monstra. *Heu mihi!* tunc dices, accusation-
conscientiæ tuæ convictus, & timore hor-
ribili turbatus: *Nunc reminiscor malorum*
quæ feci; nunc comprehendunt me iniquitates
mea; non possum quin illas invitus videam;
non est pax ossibus meis à facie peccatorum
meorum, quibus iram merui. In quantam tri-
bulationem deveni? Quid faciam miser, tot
peccatorum funibus constrictus?

II. Aderit sæviens in te defectuosa voca-
tio, sinistra beneficiorum resignatio, frau-
dulenta ad ordines, ad beneficia, & ad ani-
marum curam assumptio & ascensio; sta-
bunt adversus te peccata aliena, quibus in
statu tuo communicasti negligentia, igno-
rantia, scandalo, & respectu humano, vel
non arguendo oves tuas verbi divini præ-
dicatione, vel citò imponendo manus, vel
conferendo indignis beneficia, absolutio-
nem, &c.

Crudelis animæ tuæ carnificina! acer-
bum, sed veridicum conscientiæ tuæ testi-
monium! Quid narrabis ut justificeris?
Nonne iniquitas tua oppilabit os tuum?

Verùm si quid loquaris, hæc præ an-
gustiati cordis tui timore clamabis: *Heu*
michi! morior! Ego Sacerdos? Ego Pastor ani-

marum? Ego Episcopus? Ego peccatorum meo-
rum & alienorum sarcina oneratus? O gravis-
simum & formidandum onus! quanta tribu-
lacio terret & torquet cor meum! ò quam
clare nunc intelligo istam sententiam D. Au-
gustino dignam, & quam toties legi: Epis-
copi, aut Presbyteri, aut Diaconi officio,
si perfunctoriè & adulatoriè agatur, nihil
apud Deum miserabilius, nihil tristius &
damnabilius. Nonne fodisse prastitisset mihi?

III. Quid respondebis quandò conscien-
tia tua tibi, instante morte, objiciet jacturam
temporis & tot dierum salutis, dilapidatio-
nem proventuum Ecclesiasticorum, neglec-
tum tot inspirationum te ad perfectiora vo-
cantium, contemptum tot mediorum ad
sanctitatem & salutem tuam adèd congruen-
tium? Quam præsertim habebis allocutio-
nem quandò tibi exprobrabit abusum Sa-
cramenti Pœnitentiæ, tot Missarum & com-
munionum, illam stupendam negligentiam
satisfaciendi Deo pro tot peccatis contra
ipsum Deum, contra proximum, & teipsum
commissis, illam diuturnam stupiditatem
qua in ipsa Sanctorum terra vixisti? Quid
ad hæc & ad alia respondebis, nisi istud:
Scio quòd ita sit? Quid de te senties?
Quid de te dices? quæ in teipsum in-

dignatio! quanta te vallabit angustia!

IV. Insuper magnus erit velut mare mœror tuus, quando tibi tandem invito dicitur, *Proficiscere de hoc mundo*, quem, non obstantibus Dei oraculis & Conciliorum prohibitionibus, adedò ardentè dilexisti: hæc divitiæ, hæc supellectilia, & alia vanitatis monumenta quæ parasti, cujus erunt? Ecce tibi extranei, ecce amici, imò & parentes tui, quasi latrones & lupi rapaces hæc omnia invasuri sunt, & jam invadunt, non parcentes gregi tuo nec animæ tuæ; tibi verò solum supererit sepulchrum. Quàm amara tunc erit tibi mortis memoria! tibi inquam, qui habueris pacem in substantiis tuis!

V. Quantus timor, quantusque tremor veniet super te, quando jamjam rapiendus es ante tribunal Christi redditurus ei strictissimam totius vitæ tuæ & formidandi ministerii tui rationem? Si Hilariones, Hieronymi, Gregorii, & alii vigilantissimi Pastores, instante illa discussione timuerint valdè, in quantam timoris abyssum demergeris tu idolum Pastoris? tu Sacerdos qui inextricabilibus peccatis, propriis & alienis implicatus, jamjam cogendus es ante thronum hujus Judicis severissimi &

sanctissimi, qui in Angelis reperit pravitatem?

VI. Præstò erit diabolus tanquam leo tunc acriùs rugiens, ut tibi peccatorum monstra objiciat, quæ tibi antea quasi minutula illusor insurrabat; stabit ut te ad desperationem adigat, & animam tuam devorer, postquam per vitam vana & præsumptuosa in Deum fiducia te in viam spatiosam, & in vitiorum barathrum fraudulentus projecit; quomodo stabis ante tot accusatores, testes & inimicos?

VII. Servire nunc facis Deum tuum iniquitatibus tuis, cum in ipso Sanctuario exacerbas; ille quoque te interitu tuo ridebit & subsannabit te; tunc invocabis eum, & non exaudiet, tunc scies quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum. Proh dolor! quis præ angustia gementi medebitur tibi? O si tempus haberes! sed heu! tempus non erit amplius eundem erit in diem æternitatis, ubi erunt tibi amarissimæ lacrymæ, dum dicetur tibi: *Ubi est Deus tuus?*

VIII. Quantò acerbius senties tandem quàm horrendum sit incidere in manus Dei viventis, cum pericula inferni jam imminentis invenient te? Quantus luctus! quan-

do videbis infernum jam aperientem & dilatantem os suum ut te rapiat, & te in ignem inextinguibilem, ac in ardores sempiternos absorbeat? O angustia morte amarior! ò angustia desperationi & damnationi anticipatæ proxima! O mors peccatorum, mors pessima! ò mors malorum Sacerdotum, mors terribilis! ò mors tantò terribilior, quantò frequentior! Quot prætereà sunt inter Sacerdotes tepidos & malos, qui occulto, sed justo Dei judicio, moriuntur, velut Judas, æquè excæcati & obdurati ac vixerunt? Securi sunt ubi omnia sunt terribilium periculorum plena. Lethalis tranquillitas! Justus es Domine, & rectum judicium tuum!

Charissime Frater, qui te in hoc speculo contemplatus es, quique in mortis conflictum tandem devenies, redi ad cor tuum obduratum; vide, & quidem seriò & coram Christo crucifixo, nùm tu futurus sis ille Sacerdos cujus horrendam mortem forsàn obiter & oscitanter legisti, quasi hæc tibi non immineret. Væ tibi! si hoc non prævenias luctus amarus; hujus meditationis recordatio torquebit & laniabit cor tuum. Si habeas bonam voluntatem hanc terribilem evadendi mortem, & moriendi

pretiosa Sanctuorum morte, adhibebi milia ad hoc salutaria media in hoc libro passim sparsa. Noli ampliùs obdurare cor tuum. *Talis vita, finis ita.* S. Bern.

MEDITATIO

De pretiosa bonorum Sacerdotum morte.

Considera hujus suavis & pretiosæ mortis firmamenta.

I. Pii & boni Sacerdotes non torquentur in hora mortis, sicut tepidi & mali Sacerdotes, à facie peccatorum suorum, sive quia saltem gravia, miserante Deo, non commiserint, sive quia ea, eodem propitio Deo, dignis pœnitentiæ fructibus deleverint, eaque laboriosis operibus redemerint; testimonium illis reddente conscientia quòd sint filii Dei. Suave bonæ conscientie testimonium!

II. Cùm in hoc mundo se tanquàm peregrinos & exules habuerint, cùm velut Apostolus quotidie mortui fuerint, non formidant in hora mortis separationem ab omnibus rebus creatis, sive quia illis cor numquàm apposuerunt, iisque tanquàm non utentes usi fuerunt, sive quia iis propter Deum, ut hilares datores, voluntariè &

libenter tunc valedicunt. O beati Nazarei qui in vanitates & insanias falsas numquam respexerunt! O quam lætè moriuntur!

III. Multa alia sunt quæ tranquillam, suavem & placidam efficiunt piorum Sacerdotum mortem; nam frequens & pia Missæ celebratio, tot ferventes commutiones, quibus in Christo, tanquam palmites in vite, manserunt, imago Jesu Christi è cruce pendens, cujus mortificationem in corpore suo jugiter circumtulit, & cui in omnibus, abdicatis sæculi vanitatibus, se conformarunt, zelus domus Dei quo multifariam adusti multos Jesu Christo lucrifecerunt, tot alia bona opera se tunc offerentia, non quidem tanquam vanitatis & præsumptionis motiva, sed ut tot ad profundiorum humilitatem & ad firmiorem in Deo fiduciam incitamenta, amaræ & suaves lacrymæ quibus & stratum suum & pedes crucifixi Domini rigant solliciti, frequentissima amoris jacula quæ in cor dilecti vibrarunt & nunc ardentius vibrant, sacrum & optatissimum viaticum quo ad beatam mortem armantur contra acriores hostis rugientis impetus, extrema unctio tepidis Sacerdotibus molesta, sed illis utpotè piis & pœnitentibus desiderabilis, in-

ternæ Spiritus Sancti consolationes, pax quæ exuperat omnem sensum, beatissimæ Virginis patrocinium, Angelorum protectio, Sanctorum præsidia, piorum vivorum quos zelo suo Christo lucrifecerunt orationes, ardens gloriæ desiderium, prægustatio ejusdem gloriæ deliciarum, seria & continua ad mortem præparatio; tandem gratiæ multæ, quas à Deo recipiunt, mortis dolores leniunt, judicii timorem excutiunt, aut saltem minuunt, augent eorum spem, inflammant charitatem & desiderium possidendi Deum, & quidem eò ardentius, quò propius ad ipsum accedunt, eosque ad exclamandum suaviter impellunt: *veni Domine Jesu, qui dixisti: Ubi sum ego, illic & minister meus erit; non fui quidem fidelis servus & minister tuus; quinimò fuis servus inutilis; verum, ò Jesu mi! suppleat misericordia tua quidquid deest infirmitati mea: non sum dignus gloria tua: scio enim quia quando coronas merita nostra, coronas dona tua: ergo corona me in misericordia & miserationibus, & veni: cupio dissolvi & esse tecum, educ de custodia animam meam ad constituendum nomini tuo, veni & noli tardare: amore tui & desiderio gloria tua jamdudum languero; ecce me ex-*

pectant justri, ut unâ cum illis misericordias tuas in æternum cantem.

Tandem pii voti compos factus fidelis ille Christi Minister moritur potiùs amoris vi & incendio, quàm dolore mortis; moritur in sinu Christi, in æternum victurus.

O beata mors! ò suavis somnus! ò secura quies! ò felicissimus transitus! ò quàm verè dictum est: *Timenti Deum benè erit in extremis: beati qui in Domino moriuntur!* Quis mihi det ut moriatur anima mea morte fratrum meorum justorum, Martini, Gregorii, &c. & fiat novissima mea horum similia? Sed væ mihi! quid prodest desiderare mori pretiosa eorum morte, si non induam eorum sanctitatem &c.? Quid est cur non ago quod ipsi egerunt & quod appropinquante morte egisse vellem ego ignavus Sacerdos qui hæc consolatoria verba sæpè lego & prædico: *Beatus ille servus, quem cum venerit Dominus, invenerit vigilantem?*

Dixi, nunc cæpi; volo ex nunc vigilare. Domine Jesu, qui hanc mihi vigilantiam sæpè sapiùs insinuas, adjuva me; offero tibi actum contritionis & amoris, tanquàm meæ bonæ voluntatis arrham: doleo Domine, &c. amo te, &c.

MEDITATIO

De Judicio particulari.

I. **S**tatim post mortem, in icu oculi, judicium fiet, & quidem judicium sine misericordia. Omne verbum otiosum quod locuti fuerimus, de eo reddemus rationem. Ecquid sustinebit, si iniquitates observaverit justus Judex, qui scrutatur renes & corda, & qui in Angelis reperit pravitatem? Quis vivens in conspectu ejus justificabitur? Quam & ego allocutionem habebo?

II. Reddemus rationem villicationis nostræ. Heu! quot ignorantæ? quot negligentæ & omissiones? Quid tunc sentiam de ministerio meo humeris Angelicis formidando? quid de tot animabus culpa mea perditis, & in magna adversum me stantibus constantia?

III. Multum nobis datum est, multum ergo quæretur à nobis; cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum; plus cæteris quidem in hoc mundo accepisse cernimus; sed heu! quantò graviùs inde judicabimur? Quot gratiæ in vacuum receptæ? quot talenta in terra abscondita? &c.